

ISSN 2522-1116

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ, ДОКТОРАНТІВ І
МОЛОДИХ ВЧЕНИХ**

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

**82 Всеукраїнської науково-практичної конференції з
міжнародною участю молодих вчених та студентів**

**«Актуальні питання сучасної медицини і
фармації - 2022»**

17 травня 2022 року

ЗАПОРІЖЖЯ – 2022

УДК: 61
А43

Конференція входить до Реєстру з'їздів, конгресів, симпозіумів та науково-практичних конференцій, які проводитимуться у 2022 році

ОРГКОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

ГОЛОВА ОРГКОМІТЕТУ:

ректор ЗДМУ, Заслужений діяч науки і техніки України, **проф. КОЛЕСНИК Ю.М.**

ЗАСТУПНИКИ ГОЛОВИ:

Проректор з наукової роботи, Заслужений діяч науки і техніки України,
проф. Туманський в.о.;

Голова Координаційної ради з наукової роботи студентів, **проф. Бєленічев і.ф.;**

Члени оргкомітету: проф. Візір В.А., доц. Моргунцова С.А., проф. Павлов С.В.,
доц. Компанієць В.М., доц. Кремзер О.О., доц. Полковніков Ю.Ф.,
доц. Шишкін М.А., ст. викл. Абросімов Ю.Ю., голова студентської ради
Федоров А.І.

Секретаріат: ас. Попазова О.О.; Будагов Р. І. заступник голови студентської
ради; Єложенко І. Л. голова навчально-наукового сектору студентської ради

Збірник тез доповідей науково-практичної конференції з міжнародною участю
молодих вчених та студентів «Актуальні питання сучасної медицини і
фармації – 2022» (Запорізький державний медичний університет,
м. Запоріжжя, 17 травня 2022 р.). – Запоріжжя: ЗДМУ, 2022. – 121с.

ISSN 2522-1116

Запорізький державний
медичний університет, 2022.

ІНТЕНСИВНА ТЕРАПІЯ ПАРОКСИЗМАЛЬНОЇ СИМПАТИЧНОЇ ГІПЕРАКТИВНОСТІ У ПАЦІЄНТІВ З ТЯЖКИМИ ЧЕРЕПНО-МОЗКОВИМИ ТРАВМАМИ	25
Кузьмічова К. А.	
ОЦІНКА ТАЗОВОГО ДНА У ЖІНОК ЗА ДОПОМОГОЮ УЛЬТРАЗВУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ	26
Кухта А. О.	
NGAL: СТОРОННІЙ СВІДОК ЧИ АКТИВНИЙ УЧАСНИК КАРДІАЛЬНОГО РЕМОДЕЛІНГУ У ХВОРИХ НА ХСН?	27
Лисенко В. А.	
МОНІТОРИНГ АКТИВНОСТІ СПЕЦИФІЧНОГО ПРОЦЕСУ У ДІТЕЙ З НОВИМИ ВИПАДКАМИ ЗАХВОРЮВАННЯ НА ТУБЕРКУЛЬОЗ В ПРОЦЕСІ КОМПЛЕКСНОЇ ТЕРАПІЇ	27
Мирончук Ю. В.	
ПРОГНОСТИЧНЕ ЗНАЧЕННЯ ІНДЕКСУ SAME-TT2R2 ПРИ ПРИЙОМІ ВАРФАРИНУ У ХВОРИХ З ФІБРИЛЯЦІЄЮ ПЕРЕДСЕРДЬ В УМОВАХ АНТИКОАГУЛЯНТНОГО КАБІНЕТУ	28
Михайловський Я. М.	
ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕБІГУ ПОСТВАКЦИНАЛЬНОГО МІОКАРДИТУ. КЛІНІЧНИЙ ВИПАДОК.....	29
Лихасенко О. Ф.	
ПОЛІОМІЄЛІТ ПОВЕРНУВСЯ В УКРАЇНУ?.....	30
Міхальова А.-А. А.	
MEDICAL AND GEOGRAPHICAL FEATURES OF ONCOPATHOLOGY IN THE POPULATION OF ZAPOROZHYE REGION	30
Oleksenko L. M., Bashchenko E. V.	
КЛІНІЧНИЙ ВИПАДОК SARS-CoV-2-АСОЦІЙОВАНОГО ОРХОЕПІДІМІТУ	31
Пак К. А., Черкаський В. В.	
СПЕЦИФІКА ТЕРАПІЇ ПОСТІНФЕКЦІЙНОГО СИНДРОМУ ПОДРАЗНЕНОГО КИШЕЧНИКА	32
Підлубна Ю. В.	
NARCOLOGICAL STATUS OF PATIENTS WITH SCHIZOTYPAL DISORDER AND COMORBID AFFECTIVE PATHOLOGY	33
Pliekhov V. A.	
РОЛЬ ПРОГРАМОВАНОЇ КЛІТИННОЇ ЗАГИБЕЛІ В ПАТОГЕНЕЗІ РОЗВИТКУ АНЕМІЇ ЗАПАЛЕННЯ У ДІТЕЙ РАНЬОГО ВІКУ, ХВОРИХ НА ГОСТРІ ЗАПАЛЬНІ БАКТЕРІАЛЬНІ ЗАХВОРЮВАННЯ ОРГАНІВ ДИХАННЯ	34
Погрібна А. О.	
СИМУЛЯЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ШКОЛЯРІВ З НАДАННЯ ЕКСТРЕНОЇ ДОМЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ.....	34
Подлужний М. С.	
ЕЛЕКТРОФІЗІОЛОГІЧНІ ЗМІНИ ПЕРЕДСЕРДНОГО СУБСТРАТУ ПІСЛЯ ПЕРВИННОЇ ПРОЦЕДУРИ РАДІОЧАСТОТНОЇ АБЛЯЦІЇ ФІБРИЛЯЦІЇ ПЕРЕДСЕРДЬ ПРИ РЕЦИДИВІ АРИТМІЇ.....	35
Подлужний М. С. ¹	
ФРАНКЛІН ДЕЛАНО РУЗВЕЛЬТ: ПОЛІОМІЄЛІТ ЧИ СИНДРОМ ГІЄНА-БАРРЕ?.....	36
Гал В. О.	
ВПЛИВ КЛІНІЧНИХ ЧИННИКІВ НА РИЗИК РОЗВИТКУ КАРДІОВАСКУЛЯРНИХ УСКЛАДНЕНЬ У ХВОРИХ НА ХРОНІЧНИЙ КОРОНАРНИЙ СИНДРОМ ПІСЛЯ ПЕРЕНЕСЕНОЇ ПНЕВМОНІЇ.....	36
Прокопенко А. А.	
PECULIARITIES OF THE EARLY RECOVERY PERIOD IN PATIENTS WITH CEREBRAL ISCHEMIC STROKE, DEPENDING ON THE PRESENCE OF TYPE 2 DIABETES.....	37
Runcheva K. A.	
ВПЛИВ СИНУСИТУ НА ЯКІСТЬ ЖИТТЯ ЛЮДИНИ	38
Пустовар Ю. В.	
THE STATE OF HEALTH OF STUDENTS IN A LARGE METALLURGICAL CENTER.....	38
Sinegub M. O.	
ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕБІГУ РАННІХ СТРОКІВ ВАГІТНОСТІ СЕРЕД ЖІНОК-ВНУТРІШНЬОПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ	39
Созанська М. А.	
ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕБІГУ ВАГІТНОСТІ У ЖІНОК З РЕПРОДУКТИВНИМИ ВТРАТАМИ В АНАМНЕЗІ.....	40
Соловійова Н. М.	
ТАМПОНАДА СЕРЦЯ, ЯК НАСЛІДОК, ПРОНИКАЮЧОГО ПОРАНЕННЯ ГРУДНОЇ КЛІТКИ. ДІАГНОСТИКА ТА НЕВІДКЛАДНА ДОПОМОГА	40
Попович П. В.	
ЗМІНИ ПІГМЕНТНОГО ЕПІТЕЛІУ ТА МАКУЛЯРНОЇ ОБЛАСТІ СІТКІВКИ ПРИ ЛІКУВАННІ ВОЛОГОЇ ФОРМИ ВМД	41
Тіткова О. Ю.	
ВИКОРИСТАННЯ СОНОГРАФІЧНОЇ ДІАГНОСТИКИ В ХІРУРГІЧНОМУ ЛІКУВАННІ ПОРОЖНИСТИХ УТВОРЕНЬ ЛЕГЕНЬ.....	42
Телушко Я. В.	
РЕКОМЕНДАЦІЇ МЕДИКО-СОЦІАЛЬНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ОСІБ З ЛЕГКОЮ РОЗУМОВОЮ ВІДСТАЛІСТЮ ПІДЛІТКОВОГО ВІКУ	42
Чабанюк С. О.	
АНАЛІЗ ПРОТИВІРУСНОГО ЛІКУВАННЯ ХВОРИХ НА ХГС ЗАЛЕЖНО ВІД НАЯВНОСТІ КОМОРБІДНОЇ НИРКОВОЇ НЕДОСТАТНОСТІ.....	43
Ялова Г. В.	

СПЕЦИФІКА ТЕРАПІЇ ПОСТІНФЕКЦІЙНОГО СИНДРОМУ ПОДРАЗНЕНОГО КИШЕЧНИКА

Підлубна Ю. В.

Науковий керівник: доцент, к. мед. н. Свистун С. І.

Кафедри внутрішніх хвороб 3

Запорізький державний медичний університет

Актуальність. Питання особливостей терапії постінфекційного синдрому подразненого кишечника (ПСПК), який є одним з найпоширеніших захворювань шлунково-кишкового тракту (ШКТ) розглядаються багатьма дослідниками (Douglas A. Drossman, Carolyn Blank Morris, Susan Schneck, Yuming JB Hu, Nancy J. Norton, et al., 2009) . За різними оцінками, у всьому світі від 10 до 20 % населення страждає на СПК та більшості людей із СПК молодше 50 років (Jane Leserman, Shrikant I. Bangdiwala, 2009).

Синдром подразненого кишечника є функціональним кишковим розладом, що проявляється абдомінальним больовим синдромом та/або порушеннями дефекації та/або метеоризмом. Дослідження останніх років свідчать про те, що важливу роль у патогенезі ПСПК грають порушення кишкової мікробіоти (КМ), що сприяють низькоінтенсивному запаленню слизової оболонки кишечника та епітеліальної дисфункції, а також фактори навколишнього середовища, включаючи перенесені кишкові інфекції та особливості дієти. (С.М. Ткач 1, Н.М. Мирзабаєва, 2019). Слід зазначити, що ПСПК є широко поширеною патологією, що розвивається у 10 – 45% хворих після гострих кишкових інфекцій, залежно від патогену що їх спровокував (Drossman D. Rome IV: functional gastrointestinal disorders, 2016).

Результати. Результати досліджень показують, що важливу роль у патогенезі СПК мають: підвищена кишкова дифузія, порушення обміну серотоніну, підвищення інфільтрації власної пластинки слизової оболонки кишки ентерохромафінними клітинами і Т-лімфоцитами, зменшення інтерстиціальних клітин Cajal – головних регуляторів моторики кишечника. Також велике значення для формування СПК мають кишкові патогени, такі як *Citrobacter rodentium*, *Trichinella spiralis* та різні види *Campylobacter* (Klem F., Wadhwa A., Prokop L. et al. 2017).

Стосовно клінічних діагностичних критеріїв слід зазначити, що за пропозицією робочої групи Римського фонду критеріями ПСПК є: рецидивуючий абдомінальний біль 1 раз на тиждень протягом останніх 3 міс, що вперше виникла не менше 6 місяців разом з таким симптомами як зміна дефекації, зміна частоти стільця, зміна форми стільця, у пацієнта не було симптомів СПК на початок гострої кишкової інфекції.

В процесі медикаментозного лікування ПСПК найчастіше використовуються гіосцину бромід, циметоприму бромід, пінаверію бромід та дицикломіну гідрохлорид та в деяких випадках спазмолітики, які забезпечують короткочасний симптоматичний ефект. Деякі автори (С.М. Ткач, Н.М. Мирзабаєва, 2019) вказують на високу ефективність лопераміду, який інгібує швидкий транзит незалежно від причини, а також ефективно пригнічує секрецію. Але хоча лоперамід і ефективний у поліпшенні консистенції випорожнень, він менш ефективний у контролі болю при синдромі подразненого кишечника, тому рекомендоване його поєднання зі спазмолітиками (наприклад антихолінергічний агент гіосціамін), які знижують активність гладкої мускулатури кишечника. (Верду Э.Ф., Коллінз С.М, 2004)

Позитивною є динаміка при використанні тегасероду, який стимулює транзит через товсту кишку як у здорових добровольців, так і у пацієнтів із синдромом подразненого кишечника із запорами. Він покращує загальні симптоми, пом'якшує консистенцію випорожнень, збільшує частоту дефекації та зменшує симптоми здуття живота. Ще один представник групи 5HT₄ агоністів – прукалоприд, є також дуже ефективним при лікуванні запорів. (Teodora Iacob, Doina F. Țățulescu, D. L. Dumitrașcu, 2017)

Рифаксимін – селективний кишковий антибіотик, який не всмоктується, схвалений FDA для лікування печінкової енцефалопатії та СПК-Д. Лікування рифаксиміном асоціюється з позитивними змінами КМ, зменшенням дисбіозу, підвищенням рівня

лактобактерій через 1 міс після його курсового застосування, тому останніми роками рифаксимін позиціонується не тільки як селективний кишковий. антибіотик, а і як еубіотик. Показано, що рифаксимін має протизапальну ефективність, а також покращує стан кишкового бар'єру та вісцеральну гіперчутливість у експериментальних мишей з T-spiralis-індукованими ПСПК, причому ці ефекти виявляються незалежно від впливу рифаксими́ну на КМ (Jin Y., Ren X., Li G. et al. 2018.).

Також, у частини хворих з ПСПК, можуть бути корисні такі протизапальні препарати, такі як месаламін. У мультицентровому неконтрольованому німецькому дослідженні (Giovanni B., Madhusudan G., Premysl B. et al, 2019), а також подвійному сліпому плацебоконтрольованому дослідженні (Giovanni B., Madhusudan G., Premysl B. et al, 2019) були показані переваги месаламіну (2 г/добу), хоча й у невеликої кількості хворих з ПСПК

Висновки. Таким чином ПСПК є поширеним типом кишкових розладів, (близько у 10%) у хворих, які перенесли гострий інфекційний гастроентерит. На сьогоднішній день, лікування ПСПК зазвичай є аналогічним до терапії інших підтипів СПК, але, представлені дослідження, підтверджують гостру необхідність розробки специфічної, патогенетично обумовленої, терапії цього розладу.

NARCOLOGICAL STATUS OF PATIENTS WITH SCHIZOTYPAL DISORDER AND COMORBID AFFECTIVE PATHOLOGY

Pliekhov V. A.

Scientific adviser: prof. Kurilo V. O.

Department of Psychiatry, Psychotherapy, General and Medical Psychology,
Narcology and Sexology
Zaporizhzhia State Medical University

The purpose: to identify the features of the narcological status of patients with schizotypal disorder and comorbid affective pathology.

Materials (contingent) and research methods. With the informed consent and in compliance with the principles of bioethics and deontology, 50 patients of the outpatient department of Zaporizhzhia regional psychiatry clinic patients with schizotypal disorder and severe affective disorders in the structure of the disease were examined. The following methods were used: clinical-anamnestic, psychodiagnostic and statistical. As part of the psychodiagnostic method, the AUDIT alcohol dependence test and the Hospital Anxiety and Depression Scale (HADS) were used.

Results. During the clinical-anamnestic study, it was found that none of the studied patients had experience of using psychoactive substances other than alcohol. At the beginning of the psychodiagnostic stage of the study, the structure of affective pathology was revealed: in 31 patients (62%) anxiety and anxiety-depressive components prevailed, in 19 patients (38%) exclusively depressive pathoaffective component prevailed in schizotypal disorder. It was also statistically significant ($p=0,008$) that patients with a predominance of anxiety-depressive symptoms were characterized by lower values ($5,6\pm0,21$ points) on the AUDIT scale compared with patients with exclusively depressive symptoms ($6,5\pm0,25$ points). It was also found that among the group of patients with a predominance of anxiety and depressive symptoms, only 4 patients (12,9%) had a diagnostically significant level of severity of the indicator on the AUDIT scale, while this level in the group of patients with depressive symptoms was observed in 6 patients (31,6%).

Conclusions. It was established that pathological forms of alcohol consumption are more typical for patients with schizotypal disorder with a predominance of pure depressive affective component. The analysis of the nature of alcohol consumption by the studied contingent of patients testifies to its autocuration nature.